

Zaorski, Jan

Wspomnienia pośmiertne T. N. W. : Władysław Ostrowski (1897-1949)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 42, 202-205

1949

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

r. 1937. 138) Zjazd Komisji VI (M.T.G.) zastosowania gleboznawstwa do melioracji oraz jej podkomisji gleb torfowych w Zurichu i w Lozannie. Przegląd Melioracyjny, r. 1937.

r. 1938. 139) Gleboznawstwo w tomie II Księgi Pamiątkowej na 75-lecie Gazety Rolniczej, 1860. 1935. Księga wsi polskiej. Źródła, dzieje i kierunek jej kultury pod red. dr J. Lutosławskiego; 140) Głębokość orki. Gazeta Rolnicza LXXVIII, NrNr 1, 2, 3 i 5, 1938; 141) Zjazd II Komisji Chemii Gleby oraz Podkomisji Kartografii Gleb Europy z uwzględnieniem kreślenia map użytkowych dla rolnictwa praktycznego i bonitycji, w Helsinkach r. 1938. Gosp. Roln. LXVIII, Nr 23, 1938; 142) Wskaźniki klimatyczno glebotwórcze. Gazeta Rolnicza, LXXVIII, Nr 15, r. 1938; 143) Ankieta w sprawie słownictwa melioracyjnego (w związku z proponowanymi nazwami dotyczącymi gleb), Przegląd Melioracyjny, T. IV, Nr 2.

r. 1939. 144) Gleba jako teren pracy rolnika. Warszawa, 1939; 145) Wyrazy a rzeczywistość. Biologia i Życie, Nr 2, 1939; 146) Nieodzowność realnych podstaw przyrodniczych w życiu gospodarczym. Biologia i Życie, Nr 1, 1939 r.; 147) Determination de la profondeur du labour, „Annales Agronomiques“, Paris, Nr 4 i 5, 1939.

r. 1946. 148) Zarys nauki o glebie czyli gleboznawstwa. Ealster, Lauter i Rutkowski; 144) Agrofizyka a uprawa roli. Dodatek Rolniczy Gazety Cukrowniczej Nr 3, 1946; 150) Jakie gleby w Polsce nadają się do produkcji buraka cukrowego. Dodatek Rolniczy Gazety Cukrowniczej, Nr 2, 1946.

r. 1947. 151) Nowe możliwości badania ruchów wody w typach gleb. Sprawozdanie Tow. Nauk. Warszawskiego Wydz. III. R. XXXIX, 1946; 152) Prispěvek k saznani obehu vody v pode v so u vislati s podnimi typy jako jedince. Vestnik Ceskoslovenske akademie zemedelike, 1947;

r. 1949. 153) Badanie gleb. Program badań rolniczo-fizjograficznych. Prace Rolniczo-Leśne. Nr 43. Nakładem Polskiej Akademii Umiejętności.

Władysław Ostrowski

(1897—1949)

Urodził się 29 lipca 1897 r. w Warszawie, w rodzinie robotniczej, tu ukończył szkołę średnią. W roku 1915 wyjeżdża do Moskwy, gdzie kończy wydział lekarski w r. 1920. Pięć lat później nostryfikuje dyplom lekarski w Uniwersytecie Warszawskim.

W roku 1923 obejmuje stanowisko lekarza miejscowego w Wojskowym Szpitalu Okręgowym w Warszawie.

Początkowo pracuje w oddziale chirurgicznym Szpitala Dzieciątka Jezus pod kierunkiem dr Z. Sławińskiego, jako wolontariusz, asystent i starszy asystent, pełniąc równocześnie obowiązki lekarza ambulatorium Szpitala Przemienienia Pańskiego. Następnie wstępuje do II kliniki chirurgicznej, pracując jako starszy asystent pod kierunkiem prof. Z. Radlińskiego, w ciągu 3 lat. W tym czasie równocześnie pracuje w Zakładzie Patologii Ogólnej U. W.

W latach 1930—36 wyjeżdża za granicę i spędza 6 miesięcy w klinice Gosseta, następnie Berarda. W tym też czasie odwiedza klinikę prof. Robertsa w Londynie. W r. 1931 uczestniczył w 4-tygodniowym kursie operacyjnym klatki piersiowej w Brompton Hospital w Londynie. W tymże roku był również parę tygodni w Nowym Yorku u Lilienthala. Od r. 1936—39 był konsultantem chirurgicznym w szpitalu wolskim oraz w sanatorium dla płucno chorych w Otwocku.

W r. 1937 został habilitowany przez Wydział Lekarski jako docent chirurgii, na podstawie pracy „O wywołaniu zrostów wewnątrz-płucnych dla celów chirurgicznych“. W grudniu 1939 r. został mianowany ordynatorem oddziału chirurgicznego w szpitalu Św. Ducha. W r. 1948 został mianowany przez Min. Oświaty profesorem tytularnym chirurgii U. W.

Poza pracą jako ordynator, wykładał chirurgię klatki piersiowej oraz prowadził ćwiczenia praktyczne dla studentów IV roku. W latach 1946—47 był delegatem docentów do Rady Wydziału Lekarskiego. Z ramienia Ministerstwa Zdrowia objeżdżał szpitale woj. białostockiego, jako konsultant chirurgiczny.

W Ministerstwie Oświaty był członkiem Sekcji Zdrowia oraz Sekcji Szkół Wyższych Rady Głównej. W Ministerstwie Obrony Narodowej zajmował stanowisko Naczelnego Chirurga W. P. w latach 1946 i 47. W styczniu 1949 r. został wybrany przez Radę Wydziału Lekarskiego U. W. na Dyrektora I Kliniki Chirurgicznej U. W.

Przed 1939 r. należał do zespołu redakcyjnego „Chirurga Polskiego“, „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego“ i „Gruźlicy“. Był członkiem korespondentem Warszawskiego Towarzystwa Naukowego.

Zmarł 23. III. 1949 r. w Krakowie.

Władysław Ostrowski podejmował pracę naukową po pracy, jaką mu zlecono, lub do której go wybrano. Może to właśnie skróciło Jego dni. Nie było mu dane urzeczywistnić wymarzonych celów na stanowisku profesora kliniki chirurgicznej.

Jan Zaorski

Ogłosił drukiem następujące prace:

1) O przetokach szyi pochodzących z przewodu tarczowo-językowego — *Polski Przegląd Chirurgiczny*, zeszyt 3, 1926; 2) W sprawie plastyki pooperacyjnej braków w kościach czaszki — *Polski Przegląd Chirurgiczny*, zeszyt 1, 1928; 3) Doraźne zaszywanie powłok w leczeniu operacyjnym przewlekłego zapalenia szpiku kostnego — *Polski Przegląd Chirurgiczny*, zeszyt 1, 1928; 4) Przyczynek do sprawy złamań pierwszego żebra — *Polski Przegląd Chirurgiczny T. 3*, zeszyt 3, 1929; 5) Współczesne sposoby leczenia oparzeń i odmrożeń — *Polski Przegląd Chirurgiczny*, T. 8, zeszyt 1, 1928; 6) Leczenie chorych w II Oddziale Chirurgicznym Szpitala Dzieciątka Jezus — *Polski Przegl. Chirurgiczny*, T. 8, zeszyt 1, 1929; 7) Z kazuistyki obrażeń kręgosłupa szyjowego — *Chirurgia Narządów Ruchu*, zeszyt 4, 1929; 8) Zgorzel samoistna kończyn. — *Polski Przegląd chirurgiczny*, T. 9, zeszyt 2, 1930; 9) Zagięcie końcowego odcinka krętnicy jako postać chorobowa. — *Wiedza Lekarska*, zeszyt 4, 1931; 10) W sprawie leczenia operacyjnego gruźlicy płuc — *Medycyna*, Nr 7, 1931; 11) Aplikoza zaopłucna w leczeniu gruźlicy płuc. — *Gruźlica*, Nr 6, 1931; 12) Wrażenia z pobytu we Francji i Anglii — *Polski Przegląd Chirurgiczny*. T. 10, zeszyt 5—6, 1931 i zeszyt 1. 1932; 13) Przypadek zadzierzgnięcia jelit przez uszypułowany tłuszczak krezki — *Polski Przegląd Chirurgiczny*. T. 11, zeszyt 5, 1932; 14) W sprawie rozpoznawania i leczenia obrażeń czaszki. — *Medycyna*, Nr 21, 1933; 15) Ezeryna i bromek sody, jako środki pomocnicze w usypianiu chorych — *Medycyna*, Nr 2, 1933; 16) O przepuklinach brzusznych pooperacyjnych — *Polski Przegląd Chirurgiczny*. T. 12, zeszyt 1, 1933; 17) O t.zw. ostrym obrzękowym zapaleniu trzustki. — *Medycyna*, Nr 10, 1933; 18) Leczenie plombą zewnątrz-opłucną jam gruźliczych w szczytach płuc. — *Polski Przegląd Chirurgiczny*. T. 13, zeszyt 4, 1934; 19) Badania doświadczalne nad przetaczaniem krwi do jamy opłucnej. — *Archiw. Medyc. Wewn.*, T. 13, zeszyt 4, 1935 (Praca ogłoszona również w *Bulletin de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres* 1935, str. 819—841, pt. „Recherches experimentales sur la transfusion du sang dans la cavité pleurale“); 20) Wywoływanie zrostów wewnątrz-opłucnych dla celów chirurgicznych (praca habilitacyjna) — *Polski Przegląd Chirurgiczny*, T. 14, zeszyt 1—2, 1935; 21) Przemieszczenie nerki pod skórę brzucha dla pobierania krwi z żyły nerkowej u zwierząt. — *Medycyna*, Nr 24, 1935; 22) Zasady operacyjnego leczenia gruźliczych ropniaków opłucnej — *Gruźlica*, Nr 2, 1936; 23) Leczenie operacyjne ropni płuc — *Gruźlica*, T. XI, 1936; 24) Przypadek gruźlicy płuc i opłucnej wyleczony rozległą torakoplastyką — *Medycyna*, Nr 2, 1936;

- 25) Wpływ porażenia przepony na szybkość wchłaniania powietrza w jamie opłucnej — Roczniki Prac Naukowych Zrzeszenia Asystentów U. W., T. 1, Nr 9, 1936 (Również w Zeitschr. für die ges. exper. Medizin, T. 99, zeszyt 3, 1936, pt. „Die Wirkung der Zwerchfellähmung auf Resorptionsgeschwindigkeit von Luft aus der Pleurahöhle“); 26) Spostrzeżenia nad mechaniczną niedrożnością jelit po operacjach z powodu zapalenia wyrostka robaczkowego. — Medycyna, Nr 7, 1936; 27) Leczenie operacyjne jam gruźliczych w szczytach płuc. — Lekarz Wojsk. T. 27, Nr 11, 1936; 28) Technika operacji na nerwie przeponowym. — Chirurg Polski, T. 2, zeszyt 2, 1937; 29) Zmiany elektrokardiograficzne w tamponadzie serca — Archiw. Medyc. Wewn. T. 15, zeszyt 4, 1937 (Również w Zeitschr. für die exper. Medizin, T. 10, zeszyt 4, 1937, pt. „Elektrokardiographische Veränderungen bei Herztamponade“); 30) Badania roli przepony w patogenie wczesnych powikłań pooperacyjnych ze strony płuc — Polski Przegląd Chirurgiczny, T. 16, zeszyt 2, 1937. (Ogłoszona również w Archives medico-chirurgicales de l'appareil respiratoire, T. 12, Nr 4, 1927, p.t. „Troubles de fonctionnement du diaphragme dans la periode postopératoire“); 31) Własny sposób wycinania pierwszego żebra — Polski Przegląd Chirurgiczny, T. 16, zeszyt 2, 1937; 32) Pneumoliza w leczeniu gruźlicy płuc — Chirurg Polski, T. 3, Nr 10, 1938; 33) Organizacja leczenia chirurgicznego chorych płucnych w sanatoriach — Gruźlica, T. 13, Nr 13, 1938; 34) Zabiegi operacyjne w leczeniu jam gruźliczych w płucach — Wiedza lekarska, Nr 1, 1938; 35) Trzy wypadki ropni płuc leczonych chirurgicznie — Gruźlica, T. 13, Nr 4, 1933; 36) Chirurgiczne leczenie niedokrwienia mięśnia sercowego — Polski Przegląd Chirurgiczny, T. 17, zeszyt 6, 1938; 37) Przypadek ropnia nadwątrobowego — Polski Przegląd Chirurgiczny, T. 17, zeszyt 6 1938; 38) Wszczepianie nadnerczy w leczeniu choroby Addisona — Chirurg Polski, T. 4, zeszyt 1, 1939. (Również w Rinascenza Medica, T. 16, Nr 5, 1939 p.t. „Esperimenti di cura del morbo di Addison col trapianto della glandola surrenale“); 39) Neurectomia intercostalis multiplex — Medycyna i Przyroda, Nr 6, 1939; 40) Wielokomorowy ropniak opłucnej wyleczony za pomocą torakoplastyki — Chirurg Polski, T. IV, Nr 2, 1939; 41) Pod adresem naszego piśmiennictwa — Polski Tygodnik Lekarski, Nr 2, 1946; 42) Leczenie cierpień chirurgicznych metodą Wiszniewskiego — Polski Tygodnik Lekarski, Nr 7, 1946; 43) Nowy sposób dotarcia do ropnia nadprzeponowego — Polski Tygodnik Lekarski, Nr 10, 1946. (Również w La semaine des hopitaux de Paris Nr 33, 1947 p.t. „La voie interphrenopleurale pour les abcès susdiaphragmatiques“); 44) Wiedza i umiejętność w chirurgii — Polski Tygodnik Lekarski, Nr 26, 1946; 45) Przetaczanie krwi w chirurgii — Lekarz Wojsk., Nr 5—6, 1946; 46) Polska metoda operacji przepukliny pachwinowej — Lekarz Wojsk., Nr 1, 1947; 47) Leczenie przewlekłych ropniaków opłucnej — Polski Tygodnik Lekarski, Nr 15, 1947; 48) Wytyczne pracy chirurgów w szpitalach wojskowych — Lekarz Wojsk., Nr 1, 1947; 49) Wspomnienia ze Zjazdu Lekarzy w Budapeszcie — Polski Tygodnik Lekarski, 1949; 50) W sprawie kształcenia chirurgów — Zdrowie Publiczne, 1949.